

THEOLOGISCHE UNIVERSITEIT VAN DE GEREFORMEERDE
KERKEN IN NEDERLAND TE KAMPEN

A Free Church in A Free State

The Possibilities of Abraham Kuyper's Ecclesiology for
Japanese Evangelical Christians

ACADEMISCH PROEFSCHRIFT

TER VERKRIJGING VAN DE GRAAD
VAN DOCTOR IN DE THEOLOGIE,
OP GEZAG VAN DE RECTOR DR. R. KUIPER,
ZO GOD WIL IN HET OPENBAAR TE VERDEDIGEN
OP WOENSDAG 16 DECEMBER 2020
OM 11.30 UUR IN DE NIEUWE KERK,
BROEDERWEG 34 TE KAMPEN

door

Surya Hadiano Harefa

Promotoren

Prof. dr. A.L.Th. de Bruijne

Prof. dr. H. Inagaki (Tokyo Christian University)

Leden beoordelingscommissie

Prof. dr. G. Harinck

Prof. dr. R. Mouw (Fuller Theological Seminary)

Dr. B.F. Intan (International Reformed Evangelical Seminary)

Dr. S. Lee (Vrije Universiteit, Amsterdam)

Dr. M. Iwata (Tokyo Christian University)

© Surya Harefa, 2020

ISBN: 978-90-77854-09-9

Sponsored by **STICHTING AFBOUW KAMPEN**

Table of Contents

Acknowledgments	vi
Chapter 1 Introduction	1
1.1 Japanese Christians' Political Engagement and Ecclesiology	1
1.2 Ecclesiology and Abraham Kuyper	5
1.3 Appropriating Kuyper's Ecclesiology into the Japanese Context.....	8
1.4 Research Methodology	11
Chapter 2 Christian Responses to Socio-Political Issues in Contemporary Japan	15
2.1 Yasukuni Shrine	15
2.1.1 The Issue.....	16
2.1.2 The Responses of Japanese Christians	22
2.1.3 Evaluation of Christian Responses	30
2.2 Constitutional Amendment	32
2.2.1 The Issue.....	33
2.2.2 The Responses of Japanese Christians	34
2.2.3 Evaluation of Christian Responses	44
2.3 The Countermeasures to the 2011 Great Eastern Japan Disaster.....	46
2.3.1 The Issue.....	48
2.3.2 The Response of Japanese Christians.....	51
2.3.3 Evaluation of Christian Responses	60
Conclusion	63
Chapter 3 The Context of Japanese Christians' Political Engagement	65
3.1 Early Modern Period (Sixteenth to Early Nineteenth Century).....	65
3.1.1 Tendency Towards a National Church.....	66
3.1.2 Persecution by the Authorities	68
3.1.3 Between Martyrdom and Apostasy—Japanese Christianity 1—.....	70
3.2 Imperial Period (1868-1945)	74
3.2.1 Denominationalism	74
3.2.2 Nationalism	77
3.2.3 Responses to Nationalism—Japanese Christianity 2—.....	82
3.3 Post-war Period (1945-present)	84
3.3.1 Top-Down Changes	85
3.3.2 Denominationalism	88
3.3.3 New Religions	92
Conclusion	94
Chapter 4 Kuyper's Concept of The Church	97
4.1 The Organism-Institution Distinction	97

4.1.1 The Church as Organism	98
4.1.2 The Church as Institution	100
4.1.3 Political Engagement in the Organism-Institution Model	101
4.1.4 Marginalization of the Church as Institution	106
4.2 The Believers' Church	115
4.2.1 The Pure Church.....	115
4.2.2 The Army of God.....	120
4.2.3 The Office of Believers	121
4.2.4 Infant Baptism	123
4.3 A Free Church.....	126
4.3.1 Freedom from the state.....	127
4.3.2 Free from Ecclesiastical Hierarchy.....	135
4.3.3 The Political Engagement of The Free Church	136
4.3.4 Some Tensions in Kuyper's Free Church Ecclesiology.....	138
4.4 The Pluriformity of the Church.....	139
4.4.1 Diversity	140
4.4.2 Unity.....	142
4.4.3 The Political Aspect of Pluriformity.....	146
4.4.4 The Debate on the Pluriformity of the Church	149
Conclusion	151
Chapter 5 The Context of Kuyper's Ecclesiology	153
5.1 The Church Elections.....	153
5.1.1 The Complex Relationship between the Church and the State.....	156
5.1.2 Diverse Theological Strands.....	158
5.2 The School Struggle.....	167
5.2.1 Political Liberalism	170
5.2.2 Conservatism	171
5.2.3 Anti-Revolutionary	172
5.2.4 Mass Mobilization	174
5.3 The Doleantie of 1886	176
5.3.1 The Church and The Synod.....	179
5.3.2 The Church and the Free University.....	181
5.3.3 The Union of 1892.....	183
Conclusion	188
Chapter 6 The Possibilities of Kuyper's Ecclesiology for Japanese Evangelical Christians	191
6.1 The Organism-Institution Distinction	192
6.2 The Believers' Church	200
6.3 A Free Church.....	204
6.4 The Pluriformity of the Church.....	208
Conclusion	212
Bibliography	215

Summary	234
Samenvatting	237
Curriculum Vitae	241

Summary

Contemporary Japanese Christians have difficulties in engaging with politics as Christians. They do have freedom of religion as guaranteed by the constitution, and in the course of time, have succeeded in exercising significant influence on Japanese society, including the field of politics. Some Japanese Christians have even become prime minister. However, they seem to keep their faith a private matter, and in their political engagement, prioritize their identity as Japanese. For example, Ōhira Masayoshi, a protestant Prime Minister, defended his worship at shrines as his duty as a Japanese. In contrast, other Japanese Christians, particularly those who belong to evangelical circles, tend to avoid political engagement altogether. These difficulties for Japanese Christians to engage in politics seem to relate to, if not originate from, their ambiguous ecclesiological concepts.

As an evangelical Christian working in Japan, but originally from Indonesia and influenced by Neo-Calvinism, I view Japanese evangelical Christians' ecclesiological problems as precisely that which Neo-Calvinism attempts to solve. According to the Neo-Calvinism understanding, Christians should be active not only in church life but also actively engage as Christians in developing all aspects of life, including politics. As Abraham Kuyper is a Dutch Neo-Calvinist who engaged with both church and politics, the main research question of the dissertation is: *How could Kuyper's concept of the church equip Japanese Christians in their political engagement as Christians?* To address this question, I will examine (1) the context of Japanese Christians' political engagement and (2) the concept of Kuyper's ecclesiology and its context.

This dissertation operates from the notion of intercultural theology, and assumes that Christians from different cultures and ages can mutually benefit from each other's theological contributions, while recognizing the need to take into account the differences between contexts. Thus, this research has a twofold aim. First, it intends to understand the complex ecclesiological problem of Japanese evangelical Christians in their political engagement. Second, it endeavors to explore Kuyper's vision for the church's role in political engagement. I sincerely hope that this study may contribute to the development of research on Kuyper's ecclesiology, and thus provide initial stimuli for equipping Japanese Christians in their political engagement as Christians.

In chapter two, I examine three political issues in contemporary Japan. The first issue relates to the Yasukuni Shrine. While the conservative camps unceasingly attempt to restore the shrine's status as a special non-religious facility, the liberals prefer to maintain the disestablishment between the state and the

shrine. The second issue concerns the political movement seeking to amend the current constitution. Despite rigid oppositions from the liberal camps, the conservatives propose to allow more military power to the self-defense force and more restrictions to citizens' freedom. On the third issue, we see that while the government had conducted considerable disaster countermeasures, the handling of the nuclear power plant's accident in Fukushima was ambiguous. Although these issues are three unique problems, they are all interconnected with nationalism issues at a deeper level. The resistance movements of several evangelical Christians have made a contribution in preventing the further development of right-way conservatism. Nevertheless, these resistance movements basically only emphasize the strict separation between state and religion, it remains challenging to find satisfying solutions for the deadlocks in those three issues.

Chapter three surveys essential developments during the early modern, imperial, and post-war periods to shed light on the historical contexts behind the political attitude of most evangelical Christians in Japan. By focusing on the nature of the relation between the church and the state in each period, several Japanese Christians' characteristics, namely their loyalty to communal authority, private and public life's dualism, and excessive allegiance to one's church denomination, become apparent. One can also see how complex the relationship between state and religion in Japan. The Japanese government attempted to subjugate religions for its own purposes. While it used Buddhism in the early modern period, during the imperial period it created the so-called State Shinto. In the post-war period, these characteristics did not manifest themselves very clearly due to the democratic system and the pacifism prescribed by the 1947 Constitution. However, at the deeper level, the power of the rulers did not fade. They still exercised a top-down authority, albeit implemented in more subtle ways.

While chapters two and three discuss Japanese Christians' responses and its context, chapters four and five deal with Kuyper's ecclesiology and its context. Since Kuyper proposed several ecclesiological principles in a variety of separate works, chapter four attempts to offer a systematic elaboration under four headings. First, by distinguishing the church as organism and institution, Kuyper suggested the church institution should focus on preaching, the administration of the sacraments, church discipline, and diaconal ministry, the church as organism can and should establish Christian organizations in all spheres of life. Second, he emphasized the need for the institution to be a gathering of regenerated and confessing individuals who form a society to live in submission to Christ as their king. Third, for him, the genuine way for the church to flourish is by securing a church free from the ecclesiastical hierarchy and the state. Fourth, Kuyper

developed the concept of unity in diversity, not only for the relationship between churches but also as a model for Christians in their political engagement.

Above mentioned ecclesiological principles were suggestions to answer challenges that emerged in the particular Dutch context of Kuyper's time. Hence, chapter five investigates the surrounding contexts by focusing on several crucial issues for which Kuyper fought, namely the new election system in the church, the School Struggle, and the Doleantie. These issues revealed many inter-related contexts of Kuyper's ecclesiology, such as the complex relationship between the church and the state and the increasing dominance of modernism in both theology and politics, which marginalized the orthodox position in church and societal life. The effectiveness of Kuyper's ecclesiology is contingent on those contexts, and it took a lot of time and effort to be fruitful. It is worth observing that in solving issues, instead of just choosing or rejecting existing options, Kuyper attempted to maintain their positive elements, eliminate their negative elements, and articulate third-way solutions. As a result, however, he had to face oppositions from the adherents of the existing positions.

In chapter six, I argue that the combination of the organism-institution model, the believers' church, a free church, and the pluriformity of the church can serve to answer the needs of evangelicals in Japan for their Christian political engagement. They can be active in political engagement through Christian organizations without neglecting the ministry of the church institution. While remaining firm in their convictions, evangelicals can cooperate mutually with those of similar confessions in a federation and with those of different convictions. By doing so, they will be able not just to continue their protest movements but also build their socio-political engagement in more comprehensive ways.

Although the socio-political problems in contemporary Japan differ from the issues experienced in Kuyper's time, one can safely say that the core of the problem is similar, that is, the complex relationship between religion and the state. Accordingly, Kuyper's proposals may offer a similar breakthrough to Japan's long-deadlocked socio-political issues. At the least, Kuyper's ecclesiology, along with its correlated concepts, can provide a new direction for evangelical Christians' political engagement in Japan, from defending strict separation to proposing equal distance between the state and all ideologies. Evangelicals can also develop engagement in other life spheres such as science, education, and the arts. Implementing Kuyperian ecclesiology and its correlated principles will contribute not only to securing the independence of churches in Japan but also to Japanese society at large. This greater involvement of civil society in various life spheres will prevent the state from acting tyrannically in the relevant spheres and transforming it into a more bottom-up culture.

Samenvatting

Japanse christenen van vandaag vinden het moeilijk om als christen deel te nemen aan de politiek. De Japanse grondwet garandeert vrijheid van godsdienst en in de loop van de tijd hebben christenen ook een significante invloed op de Japanse samenleving kunnen uitoefenen, ook op het terrein van de politiek. Sommige minister-presidenten waren christen, maar het lijkt erop dat zij hun geloof als een privézaak beschouwen, terwijl zij in hun politieke engagement hun Japanse identiteit voorop stellen. Zo verdedigde de protestantse premier Ōhira Masayoshi zijn deelname aan traditionele religieuze rituelen als zijn Japanse burgerplicht. Veel Japanse christenen, met name uit evangelische kringen, mijden alle politieke betrokkenheid. Het lijkt er op dat de problemen rond het nemen van politieke verantwoordelijkheid gerelateerd zijn aan of zelfs voortkomen uit onduidelijke ecclesiologische concepten.

Zelf ben ik een evangelische christen die in Japan werkt, maar ben oorspronkelijk afkomstig uit Indonesië. Ik ben beïnvloed door het neocalvinisme en het is mijn overtuiging, dat het neocalvinisme een antwoord kan geven op de ecclesiologische problemen waarmee Japanse evangelische christenen worstelen. Volgens het Neo-Calvinisme zouden Christenen niet alleen actief moeten zijn in het kerkelijk leven, maar ook moeten deelnemen aan alle aspecten van het leven, inclusief de politiek. Abraham Kuypers was een Nederlandse neocalvinist die zich bezighield met zowel de kerk als de politiek en bij hem zoek ik in mijn onderzoek aansluiting. De hoofdvraag van mijn onderzoek is: *Hoe zou Kuypers concept van de kerk Japanse christenen kunnen toerusten in hun politieke betrokkenheid als christenen?* Om deze vraag te beantwoorden, onderzoek ik (1) de context van de politieke betrokkenheid van Japanse christenen, en (2) het concept van de ecclesiologie van Kuypers in haar context.

Deze dissertatie werkt vanuit de optiek van de interculturele theologie en gaat er van uit dat christenen uit verschillende culturen en tijdperken van elkaars theologische bijdragen kunnen leren, mits de verschillen tussen de contexten ook in rekening worden gebracht. Dit onderzoek heeft een tweevoudig doel. Het eerste doel is om het complexe ecclesiologische probleem van Japanse evangelische christenen in relatie tot hun politieke betrokkenheid te begrijpen. Het tweede doel is, om Kuypers visie op de rol van de kerk met betrekking tot de politieke betrokkenheid van christenen nader te onderzoeken. Ik hoop van harte dat deze studie mag bijdragen aan de ontwikkeling van het onderzoek naar de ecclesiologie van Kuypers en ook de eerste impulsen mag geven aan het toerusten van Japanse christenen voor hun politieke betrokkenheid als christenen.

In hoofdstuk twee onderzoek ik drie politieke kwesties in het hedendaagse Japan. Het eerste probleem is gerelateerd aan het Yasukuni-heiligdom. Terwijl conservatieve krachten onophoudelijk proberen om de status van dit heiligdom als speciale niet-religieuze plaats te herstellen, willen liberalen juist de scheiding van de staat en dit heiligdom in stand houden. De tweede kwestie heeft betrekking op de politieke beweging die de huidige grondwet wil aanpassen. Ondanks heftige tegenstand van liberale krachten, stellen de conservatieven voor om meer militaire macht aan zelfverdedigingstroepen te geven en de vrijheid van burgers te beperken. Bij de derde kwestie zien we dat terwijl de overheid aanzienlijke maatregelen voor rampbestrijding had genomen, haar aanpak van het kerncentrale-ongeluk in Fukushima controversieel was. Hoewel dit drie afzonderlijke kwesties zijn, zijn ze op een dieper niveau verbonden door het probleem van het nationalisme. Mede dankzij de protestbewegingen van evangelische christenen, kon een verdere uitbreiding van het rechts-conservatisme voorkomen worden. Echter, omdat deze protestbewegingen alleen een strikte scheiding van staat en religie nastreven, blijft het moeilijk om voor deze splende kwesties bevredigende oplossingen te vinden.

Hoofdstuk drie geeft een overzicht van enkele essentiële ontwikkelingen in de vroegmoderne, keizerlijke, en naoorlogse periode in Japan. Hiermee willen we inzicht verschaffen in de historische contexten, die geleid hebben tot de huidige politieke houding van de meeste evangelische christenen in Japan. Door te focussen op de aard van de relatie tussen religie en staat in deze periodes, komen verschillende karakteristieke eigenschappen van Japanse christenen aan het licht, namelijk: loyaliteit aan bestaande autoriteitsstructuren, dualisme tussen privé leven en het publieke domein en een extreme binding aan de eigen kerkelijke denominatie. Tegelijk laat dit overzicht ook de complexiteit van de relatie tussen staat en religie in Japan zien. De Japanse overheid probeerde steeds om religie voor haar eigen doeleinden te gebruiken. Dit gold voor het Boeddhisme in de vroegmoderne periode, maar ook voor de keizerlijke periode toen de zogenoemde Staat-Shinto gecreëerd werd. In de naoorlogse periode was dit minder zichtbaar door de invoering van het democratische systeem en door het pacifisme dat in de Grondwet van 1947 werd voorgeschreven. Op een dieper niveau bleef de macht van de heersers onaangetast en gebruiken zij nog steeds dezelfde top-down-autoriteit als vroeger, zij het meer subtiel.

Terwijl hoofdstukken twee en drie de reacties van Japanse christenen in hun context bespreken, gaan de hoofdstukken vier en vijf over Kuypers ecclesiologie, geplaatst in zijn context. Kuypers gebruikt in zijn publicaties verschillende ecclesiologische beginselen. Hoofdstuk vier biedt een systemische verwerking hiervan vanuit vier invalshoeken. Als eerste, door onderscheid te maken tussen de kerk als organisme en instituut, suggereert Kuypers dat het instituut van de kerk

zich zou moeten concentreren op prediking, het bedienen van de sacramenten, tucht, en diaconaat. Echter, de kerk als organisme kan en moet christelijke organisaties voor alle terreinen van het leven opzetten. Ten tweede, benadrukt Kuiper de noodzaak voor de kerk als instituut om een vergadering van wedergeboren en belijdende individuen te zijn, die samen een gemeenschap vormen die leeft in onderwerping aan Christus als koning. Ten derde kan volgens Kuiper de kerk slechts werkelijk bloeien als zij vrij is van kerkelijke hiërarchie en van de staat. Tenslotte ontwikkelde Kuiper het concept van ‘eenheid in verscheidenheid’, niet alleen voor de onderlinge relatie tussen plaatselijke kerken, maar ook als model voor de politieke betrokkenheid van christenen.

De genoemde vier ecclesiologische principes zijn evenzovele suggesties om antwoord te geven op de uitdagingen van de specifieke Nederlandse context van Kuiper. Hoofdstuk vijf onderzoekt die context door te focussen op enkele cruciale problemen waarmee Kuiper zich confronteerde: het nieuwe systeem van verkiezing van ambtsdragers in de kerk, de Schoolstrijd en de Doleantie. Deze kwesties laten verschillende onderling verbonden contexten van Kuipers ecclesiologie zien, zoals de complexe relatie tussen kerk en staat en de groeiende macht van het modernisme in theologie en politiek, die orthodoxe opvattingen in kerk en samenleving marginaliseerde. De effectiviteit van Kuipers ecclesiologie is uiteraard ook weer afhankelijk van die contexten en de implementatie kostte veel tijd en moeite. Opmerkelijk is, dat Kuiper in het zoeken naar oplossingen niet alleen maar bepaalde opties aanvaardde of afwees, maar steeds probeerde om bepaalde positieve elementen te behouden en negatieve elementen te elimineren, en zo een derde weg wees. Op deze manier wist hij veel kritiek van zijn tegenstanders te pareren.

In hoofdstuk zes toon ik aan, dat de combinatie van het organisme-instituut-model, de kerk van gelovigen, de vrije kerk, en de pluriformiteit van de kerk kan dienen als een antwoord op vragen van de evangelische christenen in Japan over hun christelijke politieke betrokkenheid. Ze kunnen politiek actief zijn via christelijke organisaties zonder de taak van de kerk als instituut te verwaarlozen. Ze kunnen aan hun geloofsovertuigingen vasthouden, en tegelijk ook federatief samenwerken met christenen van andere denominaties. Op deze manier kunnen ze niet alleen hun protestbeweging voortzetten, maar ook hun sociaal-politieke engagement verbreden.

Hoewel de actuele sociaal-politieke problemen in Japan verschillen van die van Kuipers tijd en context, is de kern van de problemen vergelijkbaar, namelijk de complexe relatie tussen religie en staat. Kuipers ecclesiologische voorstellen kunnen daarom een doorbraak betekenen voor de vastgelopen sociaal-politieke vragen waarmee Japan vandaag worstelt, net zoals dat destijds in Nederland het geval was. Op zijn minst kunnen Kuipers ecclesiologie en de daarmee